

การจำแนกความต่างตามเพศในการใช้สารพนาณบุรุษที่ 1
และคั่งลงท้ายของความสุภาพ ของนิสิตคณะอักษรศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตร์มหาบัณฑิต
ภาควิชาภาษาศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2539

ISBN 974-634-231-2

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

SEX DIFFERENTIATION IN THE USE OF FIRST PERSON PERSONAL PRONOUNS
AND POLITE FINAL PARTICLES
BY CHULALONGKORN UNIVERSITY ARTS STUDENTS

Miss Sompittaya Kongtrakool

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Particle Fulfillment of the Requirement
for the Degree of Master of Arts

Department of Linguistics

Graduate School

Chulalongkorn University

1996

ISBN 974-634-231-2

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การจำแนกความต่างตามเพศในการใช้สารพนามบุรุษที่ 1 และค่าลงท้าย
 ของความสุภาพ ของนิสิตคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 โดย นางสาวโสมพิกา คงกระถาง
 ภาควิชา ภาษาศาสตร์
 อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. อมรา ประสิกษ์รัตน์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
 การศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
 (รองศาสตราจารย์ ดร. สันติ ถุนสุวรรณ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ม.ร.ว. กัลยา ติงศักดิ์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
 (รองศาสตราจารย์ ดร. อมรา ประสิกษ์รัตน์)

..... กรรมการ
 (รองศาสตราจารย์ ดร. ชีระพันธ์ เหลืองทองคำ)

พิมพ์ต้นฉบับนักศึกษาอวิทยานิพนธ์ภาษาในการอ่านสีเขียวนี้เพียงแผ่นเดียว

โสมพิทยา คงธรรม : การจำแนกความต่างตามเพศในการใช้สรรพนามบุรุษที่ 1 และคำลงท้ายของความสุภาพของนิสิตคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(SEX DIFFERENTIATION IN THE USE OF FIRST PERSON PERSONAL PRONOUNS AND POLITE FINAL PARTICLES BY CHULALONGKORN UNIVERSITY ARTS STUDENTS) อ.ที่ปรึกษา : รศ.ดร.อมรา ประลิทอธิรัฐสินธุ, 98 หน้า
ISBN 974-634-231-2

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการใช้คำสรรพนามบุรุษที่ 1 และคำลงท้ายของความสุภาพของผู้หญิง/เพศชาย และเพศชายที่มีจิตใจเป็นหญิง และเพื่อศึกษาการแปรของภาษาใช้คำสรรพนามบุรุษที่ 1 และคำลงท้ายของความสุภาพของเพศชายที่มีจิตใจเป็นหญิงเปรียบเทียบกับของเพศชายและของเพศหญิง ตามบทบาทของผู้หญิงและผู้พูดและผู้ฟังที่สัมพันธ์กัน ความสนใจสนม และเพศของผู้ฟัง โดยศึกษาข้อมูลที่ได้จากการแบบสอบถามซึ่งสุ่มตัวอย่างจากนิสิตคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทุกชั้นปี จำนวน 433 คน แยกเป็นเพศชาย 25 คน เพศหญิง 392 คน และเพศชายที่มีจิตใจเป็นหญิง 16 คน

ผู้วิจัยแบ่งประเภทของคำสรรพนามและคำลงท้ายที่พบในข้อมูลออกเป็น 3 ประเภท คือ 1) คำสรรพนามและคำลงท้ายของเพศชาย ได้แก่ พม และ ครับ 2) คำสรรพนามและคำลงท้ายของเพศหญิง ได้แก่ หนู ติ๊ก น้อง เรwa เค้า เข้า และ คะ ค่ะ ขา จะ จะ อี๊ และ 3) คำสรรพนามและคำลงท้ายไม่บอกเพศ ได้แก่ ลูก ให้ชื่อ และ อะ ทอดเลียง ไม่ใช่

ผลการวิเคราะห์แสดงว่า เพศชาย เพศหญิง และเพศชายที่มีจิตใจเป็นหญิงใช้คำสรรพนามและคำลงท้ายต่างกัน คือ เพศชายใช้คำสรรพนามและคำลงท้ายของเพศชาย เพศหญิงใช้คำสรรพนามและคำลงท้ายของเพศหญิง ส่วนเพศชายที่มีจิตใจเป็นหญิงใช้ทั้งคำสรรพนามและคำลงท้ายของเพศชายและของเพศหญิง แต่ทั้ง 3 กลุ่มมีการใช้คำสรรพนามและคำลงท้ายไม่บอกเพศเหมือนกัน

นอกจากนี้ ยังพบว่าการใช้คำสรรพนามและคำลงท้ายของเพศชาย เพศหญิง และเพศชายที่มีจิตใจเป็นหญิง ขึ้นอยู่กับบทบาทของผู้หญิงและผู้ฟังที่สัมพันธ์กัน และความสนใจสนม คือ เมื่อผู้ใดกับผู้ฟังที่เป็นพ่อแม่ หรือผู้ที่สนใจ เพศชายและเพศหญิงจะใช้คำสรรพนามและคำลงท้ายไม่บอกเพศมากกว่าเมื่อผู้ใดกับผู้ฟังที่เป็นครู หรือผู้ที่ไม่สนใจ ส่วนเพศชายที่มีจิตใจเป็นหญิงจะใช้คำสรรพนามและคำลงท้ายของเพศหญิง และคำไม่บอกเพศเพิ่มขึ้นเมื่อผู้ใดกับพ่อแม่ หรือผู้ที่สนใจมากกว่าเมื่อผู้ใดกับครูหรือผู้ที่ไม่สนใจ แต่ไม่พบว่าเพศของผู้ฟังมีอิทธิพลต่อการใช้คำสรรพนามและคำลงท้ายของทั้ง 3 กลุ่ม

ภาควิชา ภาษาฯ/ภาษา
สาขาวิชา ภาษาฯ/ภาษา
ปีการศึกษา 2538

ลายมือชื่อนิสิต ทัศน์พงษ์ คงธรรม
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา อ. ประลิท
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

C610933 : MAJOR LINGUISTICS

KEY WORD: SEX / PRONOUN / FINAL PARTICLE / VARIATION / SOCIOLINGUISTIC
SOMPITTAYA KONGTRAKOOL : SEX DIFFERENTIATION IN THE USE OF FIRST
PERSON PERSONAL PRONOUNS AND POLITE FINAL PARTICLES BY CHULALONGKORN
UNIVERSITY ARTS STUDENTS. THESIS ADVISOR : ASSO. PROF. AMARA
PRASITHRATHSINT, Ph.D. 98 pp. ISBN 974-634-231-2

The objective of this study is to investigate and compare the use of first person personal pronouns and polite final particles of the male, female and effeminate male speakers and to analyze the variation of first person personal pronouns and polite final particles according to the relationship between the speaker and listener, the degree of intimacy between the speaker and listener and the sex of the listener. The analysis is based on information from questionnaires filled out by Arts students at Chulalongkorn University. There were 25 males, 392 females and 16 effeminate males.

The first person personal pronouns and polite final particles found in this study are classified into 3 groups : 1) typically male pronouns and particles, 2) typically female pronouns and particles and 3) non-gender specific pronouns and particles.

It is found that the male, female and effeminate male students use different pronouns and particles. The male use typically male pronouns and particles, the female use typically female pronouns and particles and the effeminate male use both. These three groups also use non-gender specific pronouns and particles.

It is also found that the use of first person personal pronouns and polite final particles depends on the relationship between the speaker and listener and their degree of intimacy. Speaking to parents or intimates, males and females use non-gender specific pronouns and particles with greater frequency than when they speak to teachers or non-intimates. Effeminate males use typically female pronouns and particles and non-gender specific pronouns and particles when they speak to parents or intimates with greater frequency than when they speak to teachers or non-intimates. The sex of the listener, however, does not influence the use of pronouns and particles of these three groups of speakers.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาควิชา ภาษาไทย
สาขาวิชา ภาษาไทย
ปีการศึกษา 2538

ลายมือชื่อนิสิต ทัณฑ์กานต์ คงกระพัน
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา อ. ดร. สมชาย ใจดี
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความช่วยเหลืออุ่นไอจากบุคคลหลายท่าน ซึ่ง
ผู้วิจัยขอแสดงความขอบคุณไว้ ณ ที่นี่

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. อมรา ประสิกษ์รัฐสินธุ์ อารยที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ช่วยเหลือ ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จน
วิทยานิพนธ์นี้เสร็จสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นรา. กัลยา ติงศักดิ์ ประธานกรรมการ
และ รองศาสตราจารย์ ดร. มีระพันธ์ เหลืองทองคำ กรรมการ ที่ได้กรุณาตรวจแก้ไข และให้
คำแนะนำเพิ่มเติมในการวิจัยด้วยดีตลอดมา

ขอกราบขอบพระคุณมูลนิธิพระบรมราชานุสรณ์พระบาทสมเด็จพระปรมเกล้าเจ้าอยู่หัวและ
สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินี ที่ได้มีส่วนอุดหนุนทุนในการวิจัยนี้

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ภาควิชาภาษาศาสตร์ทุกท่านที่เป็นผู้ให้ความรู้ ชี้นำไป
ใช้ประกอบการวิจัยจนสำเร็จ

ขอขอบคุณ โรงเรียนบ้านภาษาอังกฤษ หน่วยงานของผู้วิจัยที่ให้เวลาและสนับสนุนการ
เรียนของผู้วิจัยอย่างเต็มที่จนสำเร็จการศึกษา

ท้ายที่สุดขอบคุณเพื่อนๆ ที่เรียนภาษาศาสตร์รุ่นเดียวกันทุกคนที่เคยให้กำลังใจแก่ผู้วิจัย
เสมอมาจนสำเร็จการศึกษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

โสมพิทยา คงกระถาง

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	๗
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๙
กิจกรรมประจำ.....	๙
สารบัญ.....	๙
สารบัญตาราง.....	๑๙
บทที่ 1 บทนำ.....	๑
1.1 ความเป็นมาของปัญหา.....	๑
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	๔
1.3 สมมุติฐานของการวิจัย.....	๕
1.4 วิธีดำเนินการวิจัย.....	๕
1.4.1 เตรียมแบบสอบถาม.....	๕
1.4.2 การเก็บข้อมูล.....	๖
1.4.3 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	๗
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	๘
บทที่ 2 บททวนวรรณกรรม.....	๙
2.1 คำสรพนาม.....	๙
2.2 คำลงท้าย.....	๑๐
2.3 การใช้ภาษาประไปตามเพศของผู้พูด.....	๑๓
2.4 การใช้ภาษาประไปตามความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง.....	๑๘
บทที่ 3 การใช้คำสรพนามและคำลงท้ายของเพศชายและเพศหญิง.....	๒๑
3.1 รูปแบบของคำสรพนามและคำลงท้ายที่พบในข้อมูล.....	๒๑
3.2 การใช้คำสรพนามและคำลงท้ายของนิสิตเพศชายและเพศหญิง.....	๒๓
3.2.1 การใช้คำสรพนามและคำลงท้ายของนิสิตเพศชาย.....	๒๓
3.2.2 การใช้คำสรพนามและคำลงท้ายของนิสิตเพศหญิง.....	๒๖

หน้า	
3.3 ประเภทของคำสารพนาและคำลงท้ายที่บ่งบอกเพศ.....	28
บทที่ 4 การใช้คำสารพนาและคำลงท้ายของเพศชายที่มีจิตใจเป็นหญิง.....	33
4.1 ประเภทของคำสารพนาและคำลงท้ายที่ใช้โดยเพศชายที่มีจิตใจเป็นหญิง....	33
4.2 การใช้คำสารพนาและคำลงท้ายของเพศชายที่มีจิตใจเป็นหญิง.....	35
บทที่ 5 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้คำสารพนาและคำลงท้ายของเพศชายที่มีจิตใจเป็นหญิง เปรียบเทียบกับเพศชายและเพศหญิง.....	41
5.1 บทบาทของผู้พูดและผู้ฟังที่สัมภันธ์กัน.....	41
5.1.1 อิทธิพลของบทบาทของผู้พูดและผู้ฟังที่สัมภันธ์กันต่อการใช้คำสารพนา และคำลงท้ายของผู้พูดเพศชายที่มีจิตใจเป็นหญิง.....	42
5.1.2 อิทธิพลของบทบาทของผู้พูดและผู้ฟังที่สัมภันธ์กันต่อการใช้คำสารพนา และคำลงท้ายของผู้พูดเพศชายและเพศหญิง.....	45
5.2 ความสนใจส่วน.....	49
5.2.1 อิทธิพลของความสนใจส่วนต่อการใช้คำสารพนาและคำลงท้าย ของผู้พูดเพศชายที่มีจิตใจเป็นหญิง.....	50
5.2.2 อิทธิพลของความสนใจส่วนต่อการใช้คำสารพนาและคำลงท้าย ของผู้พูดเพศชายและเพศหญิง.....	53
5.3 เพศของผู้ฟัง.....	58
5.3.1 อิทธิพลของเพศของผู้ฟังต่อการใช้คำสารพนาและคำลงท้าย ของเพศชายที่มีจิตใจเป็นหญิง.....	59
5.3.2 อิทธิพลของเพศของผู้ฟังต่อการใช้คำสารพนาและคำลงท้าย ของเพศชายและเพศหญิง.....	60
บทที่ 6 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	65
6.1 สรุปผลการวิจัย.....	65
6.2 อภิปรายผล.....	66
6.3 เสนอแนะ.....	68
รายการอ้างอิง.....	70

หน้า

ภาคผนวก.....	72
ภาคผนวก ก การคิดค่าความสนิทสัม และการคิดค่าไคสแควร์.....	73
ภาคผนวก ข ตัวอย่างแบบสอบถามที่ได้จากเพศชายที่มีจิตใจเป็นหญิง.....	79
ภาคผนวก ค ตัวอย่างแบบสอบถามที่ได้จากเพศชาย.....	88
ภาคผนวก ง ตัวอย่างแบบสอบถามที่ได้จากเพศหญิง.....	93
ประวัติผู้เขียน.....	98

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 การใช้ค่าสรรพนาณของเพศชาย.....	24
ตารางที่ 2 การใช้ค่าลงท้ายของเพศชาย.....	24
ตารางที่ 3 การใช้ค่าสรรพนาณของเพศหญิง.....	26
ตารางที่ 4 การใช้ค่าลงท้ายของเพศหญิง.....	28
ตารางที่ 5 ค่าสรรพนาณ 3 ประเภท.....	29
ตารางที่ 6 ค่าลงท้าย 3 ประเภท.....	30
ตารางที่ 7 การใช้ค่าสรรพนาณและค่าลงท้ายที่บ่งบอกเพศของเพศชาย เปรียบเทียบกับของเพศหญิง.....	31
ตารางที่ 8 การใช้รูปแบบของค่าสรรพนาณของเพศชายที่มีจิตใจเป็นหญิง เปรียบเทียบกับของเพศชายและเพศหญิง.....	34
ตารางที่ 9 การใช้รูปแบบของค่าลงท้ายของเพศชายที่มีจิตใจเป็นหญิง เปรียบเทียบกับของเพศชายและเพศหญิง.....	35
ตารางที่ 10 การใช้ค่าสรรพนาณของเพศชายที่มีจิตใจเป็นหญิง.....	36
ตารางที่ 11 การใช้ประเภทของค่าสรรพนาณที่บ่งบอกเพศของเพศชายที่มีจิตใจเป็นหญิง เปรียบเทียบกับของเพศชายและเพศหญิง.....	37
ตารางที่ 12 การใช้ค่าลงท้ายของเพศชายที่มีจิตใจเป็นหญิง.....	38
ตารางที่ 13 การใช้ประเภทของค่าลงท้ายที่บ่งบอกเพศของเพศชายที่มีจิตใจเป็นหญิง เปรียบเทียบกับของเพศชายและเพศหญิง.....	39
ตารางที่ 14 การใช้ค่าสรรพนาณและค่าลงท้ายเมื่อพูดกับพ่อแม่และครู ของเพศชายที่มีจิตใจเป็นหญิง.....	43
ตารางที่ 15 การใช้ค่าสรรพนาณและค่าลงท้ายเมื่อพูดกับพ่อแม่และครูของเพศชาย.....	46
ตารางที่ 16 การใช้ค่าสรรพนาณและค่าลงท้ายเมื่อพูดกับพ่อแม่และครูของเพศหญิง.....	47

ตารางที่ 17 เปอร์เซนต์การใช้ค่าสรarnานและค่าลงท้ายเมื่อพูดกับผู้แม่และครู ของเพศชายที่มีจิตใจเป็นหญิงเปรียบเทียบกับของเพศชายและเพศหญิง.....	48
ตารางที่ 18 การใช้ค่าสรarnานและค่าลงท้ายเมื่อพูดกับครุที่สันิหและครุที่ไม่สันิห ของเพศชายที่มีจิตใจเป็นหญิง.....	51
ตารางที่ 19 การใช้ค่าสรarnานและค่าลงท้ายเมื่อพูดกับครุที่สันิหและครุที่ไม่สันิห ของเพศชาย.....	54
ตารางที่ 20 การใช้ค่าสรarnานและค่าลงท้ายเมื่อพูดกับครุที่สันิหและครุที่ไม่สันิห ของเพศหญิง.....	55
ตารางที่ 21 เปอร์เซนต์การใช้ค่าสรarnานและค่าลงท้ายเมื่อพูดกับครุที่สันิหและครุที่ไม่สันิห ของเพศชายที่มีจิตใจเป็นหญิงเปรียบเทียบกับของเพศชายและเพศหญิง.....	57
ตารางที่ 22 การใช้ค่าสรarnานและค่าลงท้ายเมื่อพูดกับครุชายและครุหญิง ของเพศชายที่มีจิตใจเป็นหญิง.....	60
ตารางที่ 23 การใช้ค่าสรarnานและค่าลงท้ายเมื่อพูดกับครุชายและครุหญิงของเพศชาย... ของเพศชายที่มีจิตใจเป็นหญิงเปรียบเทียบกับของเพศชายและเพศหญิง.....	61
ตารางที่ 24 การใช้ค่าสรarnานและค่าลงท้ายเมื่อพูดกับครุชายและครุหญิงของเพศหญิง... ของเพศชายที่มีจิตใจเป็นหญิงเปรียบเทียบกับของเพศชายและเพศหญิง.....	62
ตารางที่ 25 เปอร์เซนต์การใช้ค่าสรarnานและค่าลงท้ายเมื่อพูดกับครุชายและครุหญิง ของเพศชายที่มีจิตใจเป็นหญิงเปรียบเทียบกับของเพศชายและเพศหญิง.....	63
ตารางที่ 26 ค่า X^2 ของการใช้ค่าสรarnานเมื่อพูดกับครุที่สันิหและครุที่ไม่สันิห ของเพศชายที่มีจิตใจเป็นหญิง.....	74
ตารางที่ 27 ค่า X^2 ของการใช้ค่าลงท้ายเมื่อพูดกับครุที่สันิหและครุที่ไม่สันิห ของเพศชายที่มีจิตใจเป็นหญิง.....	75
ตารางที่ 28 ค่าความสันิหสัมของเพศชายที่มีจิตใจเป็นหญิง.....	76
ตารางที่ 29 ค่าความสันิหสัมของเพศชาย.....	77
ตารางที่ 30 ค่าความสันิหสัมของเพศหญิง.....	78